

САДРЖАЈ:

Увод	2
Главни дио:	
Развитак демократије	3
Политичка једнакост	4
Демократски избори	4
Либерална демократија	5
Социјалистичка демократија	6
Културна демократија	6
Тиранија већине	7
За и против	9
Демократија и цивилно друштво	9
Закључак	11
Литература	12

УВОД:

Појам демократија означава облик власти у којем све одлуке неке државе доноси изравно или неизравно већина њезиних грађана кроз поштене изборе. Кад су ти увјети испуњени, власт се може описати као демократска. То вриједи за разне системе управљања, јер се ти појмови могу комбинирати и с другим врстама власти. Више од два миленијума употребе, па и злоупотребе, појма демократија учинили су да је тај појам постао контроверзан, двосмислен, недоречен, неодређен, дифузан, па и конфузан. За такво, недефинисано стање појма демократија постоји много разлога:

Што је то термин који се предуго користи на разне начине и како је коме одговарало, па је попримио различита значења,

Што се скоро сваки облик државног уређења проглашавао демократским без обзира на његов стварни садржај и стварно стање,

Што свако ново друштвено уређење одређује свој модел демократије,

Што правна и политичка теорија нису утврдиле стабилне (трајније) критеријуме према којима би се брзо идентификовале права демократије и квазидемократије.

Појам демократије обухвата:

Неке битне елементе, који су општи и трајни, као што су: народ, слобода, власт, држава, друштво, уређење,

Додатне елементе, који су промјенљиви и зависе од времена у коме се јавља и дефинише актуелни тип демократије. Она, није иста у сваком времену и простору и на тим елементима се утврђује њена дефиниција. Демократија је облик државног и друштвеног уређења у коме власт припада већини народа. Или, демократија је државно и друштвено уређење у коме власт произилази из народа и припада народу (од грчке ријечи: демос – народ и цратос – власт).

Суштина демократије представља вољу народа па ма каква она била. Ако нема воље народа, нема ни демократије, ни државне организације (активности) на остваривању те воље и постојања демократије.

ГЛАВНИ ДИО:

РАЗВИТАК ДЕМОКРАТИЈЕ:

Појам „демократија“ скован је у старој Атени у 5. вијеку п.н.е.. Демократија – грчки демос – народ и кратиа – владати. Древни Грци су користили ријеч демократија за власт многих у односу на власт неколико особа. Атенска се држава сматра првим примјером система који одговара неким данашњим предоцбама о демократској власти. Ипак, многи не сматрају стару Атenu демократијом,

с обзиром да је само мали дио грађанства смио гласовати, док жене, робови и странци нису имали то право. Само је око 16% укупног становништва имало право гласа. Гласањем су се у старој Атини доносиле одлуке изравно, умјесто да се бирају представници као у данашњој демократији. У старој Грчкој је владао олигархијски систем. С временом се значење „демократије“ промијенило, а савремена се дефиниција јако мијењала од 18. вијрка, откад су се уводили разни "демократски" системи у многим државама. Модерну демократија се дефинише као систем власти у којем коначна политичка моћ, или суверенитет, припада народу било директно или путем изабраних представника. Прва савремена демократија је била та Сједињених Америчких Држава успостављена 1789. године на основи филозофије доба разума. Француски филозоф Montesquieu (1689-1755) је веома утицао на промовисање и утемељење идеја о демократској власти у периоду Француске буржоаске револуције и стварања САД. Montesquieu је вјеровао да је најбољи начин да се осигура да власт служи општој добробити ако се учине сљедећи кораци: - Раздијелити власт на различите огранке и дијелове, тако да ниједан огранак нема сву власт. - Избалансирају ауторитет између ових огранака тако да ни један не може контролирати остале огранке. - Омогућити свакоме огранку да провјерава начине на које се други огранци користе влашћу. Montesquieu је, као и многи други, вјеровао да, уколико је власт подијељена, избалансирана и провјеравана, ниједан од огранака не може контролирати цијелу власт. У том случају ниједан огранак не може користити власт за своје особне и себичне интересе. Резултат такве ситуације би био да власт дјелује у циљу унапређивања заједничке добробити. Заједничка добробит значи да је нешто за добро заједнице као цјелине. Постоје двије врсте демократија: директна демократија и репрезентативна демократија. Директна демократија је била у старој Атини када су сви слободни људи излазили на градски трг и одлучивали о разним стварима. Пошто је тако нешто не могуће постићи данас (сам New York има 20 милиона становника) настала је репрезентативна (представничка) демократија. Ту људи на изборима бирају своје представнике у парламенту и дају им ауторитет да доносе одлуке у њихово име.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com